

อานิสงส์ทำจิตเลื่อมใส ในพระพุทธเจ้า

ดูก่อนยาย ขอยายจงนมัสการพระยกุลบาทของพระผู้มี
พระภาคเจ้า พระองค์ทรงมีพระยศและกิตติศัพท์ประเสริฐ
กว่าใครๆ ในภพทั้งสาม พระองค์ทรงยืนอยู่ เพื่อจะโปรดยาย
ขอยายจงยังจิตให้เลื่อมใส ถวายนมัสการพระองค์ผู้เป็น
พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าโดยเร็วเถิด จะได้เป็นบุญกุศล
ติดตัวนำไปในภพเบื้องหน้า

อานิสงส์ทำจิตเลื่อมใสในพระพุทธเจ้า

๔๘๓

หนทางสายกลาง เป็นทางเอกสายเดียวที่จะนำพาทุกๆ ชีวิตไปสู่อายตณนิพพาน เป็นทางที่พระอรียเจ้าทั้งหลาย ท่านดำเนินจิตเข้าไปสู่ภายใน จนได้บรรลุเป็นพระอรียบุคคล การที่เราจะเข้ากลางของกลางภายในได้อย่างไม่มีอะไรขัดขวาง ใจของเราจะต้องเกลี้ยงเกลาโดยไม่ติดอะไร มองโลกด้วยภาวะแห่งจิตที่เป็นกลางๆ ไม่ติดใจอะไร เหมือนดอกบัว ถึงแม้ว่าเกิดจากโคลนตม แต่ก็ชูช่อขึ้นเหนือน้ำ ไม่ติดในเปือกตมฉันใด เราเกิดมาในโลกนี้ก็ให้เป็นเหมือนดอกบัวฉันนั้นเหมือนกัน ให้น้อมนำจิตของเรากลับเข้ามาสู่เส้นทางสายกลาง เดินตามพระอรียเจ้าทั้งหลาย จนกว่าจะบรรลุวัตถุประสงค์ของชีวิตกันทุกคน

พระลัมมालัมพุทเจ้าตรัสไว้ใน มหาสิหนาทสูตร ว่า

“มนุสฺเส จาหํ สารีปุตฺต ปชานามิ มนุสฺสโลกคามินฺจ มคฺคํ มนุสฺสโลกคามินินฺจ ปฏฺฐิพทํ ยถา ปฏฺฐิพนฺโน จ กายสฺส ภทฺตา ปรมุรณฺนา มนุสฺสเสสุ อูปชฺชติ ตมฺจ ปชานามิ

เราย่อมรู้จักซึ่งเหล่ามนุษย์ ทางอันยังสัตว์ให้ถึงมนุษย์โลกและปฏิบัติอันจะยังสัตว์ให้ถึงเทวโลก อนึ่ง สัตว์ปฏิบัติอย่างไร เบื้องหน้าแต่ตายเพราะกายแตก ย่อมอุบัติในหมู่มนุษย์ เราย่อมรู้จักข้อปฏิบัตินั้น”

อานิสงส์ทำจิตเลื่อมใสในพระพุทธเจ้า

๔๘๘

ความสงสัยของมนุษย์ ซึ่งมักจะเกิดขึ้นในใจเสมอว่า มนุษย์เราตายไปแล้ว จะได้ไปเกิดเป็นเทวดานั้นมีจริงไหม และ สวรรค์วิมานที่คนโบราณท่านมักชอบพรรณนาให้วิจิตรพิสดาร ต่างๆ นั้น หลับหูหลับตาว่าเอาเองหรือเปล่า ความสงสัยเหล่านี้ หากเราเชื่อในตถาคตโพธิสัทธา คือเชื่อมั่นในพระปัญญาตรัสรู้ ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ปัญหาเรื่องสวรรค์มีจริงไหม ก็คงจะหลุดร่อนจากใจของเราได้ เพราะพระองค์ทรงยืนยันว่า สวรรค์มีจริง และชีวิตหลังความตายยังไม่สูญสิ้น การเวียนว่ายตายเกิดจะสิ้นสุดลง ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นได้บรรลุนิพพานเป็น พระอรหันต์แล้วเท่านั้น

พระพุทธทวณะที่พระองค์ทรงกล่าวนี้ เป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นว่า มนุษย์เราซึ่งมีความตายเป็นธรรมดา ต่างต้องล้มหายตายจากโลกไปทุกๆ วัน ดังที่พวกเราเห็นกันอยู่เป็นประจำ เมื่อตายไปแล้ว ไม่ใช่สูญหายไปเฉยๆ ตามความเข้าใจของบางคน ในความเป็นจริงของชีวิตนั้น พระพุทธองค์ทรงเห็นชัดว่า ขณะที่มนุษย์ยังมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ ใครก็ตามที่ประพฤติธรรม นำชีวิตให้ดำเนินไปตามปฏิปทาแห่งทางไปสู่เทวโลก คนนั้นก็ไม่แคล้วที่จะได้ไปอุบัติเป็นเทพบุตรเทพธิดาเสวยสุขสมบัติอยู่ในโลกสวรรค์

อานิสงส์ทำจิตเลื่อมใสในพระพุทธเจ้า

๔๘๕

*เหมือนตัวอย่างที่เกิดขึ้นมาแล้วในสมัยพุทธกาล มีบันทึกไว้ว่า ในสมัยที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับอยู่ ณ พระเวฬุวนาราม ใกล้เมืองราชคฤห์ รุ่งอรุณวันหนึ่ง พระองค์ทรงตรวจดูสัตว์โลกด้วยพระมหากุรุธา ทรงพิจารณาแล้งแล้งด้วยพุทธญาณ ก็ทรงเห็นว่า หญิงแก่จันทาลใกล้เมืองราชคฤห์คนหนึ่ง ซึ่งมีวัยเฉาะชราแล้ว จักต้องสิ้นอายุสังขารในวันนั้น ด้วยมหากุรุธา พระองค์จึงดำริที่จะทรงอนุเคราะห์หญิงชรา นั้น ครั้นรุ่งเช้าจึงเสด็จเข้าไปบิณฑบาตในเมืองราชคฤห์ พร้อมกับพระภิกษุสงฆ์จำนวนมาก

หญิงชราผู้ไม่เคยนับถือพระพุทธศาสนา และไม่รู้ชีวิตหลังความตายจะเป็นอย่างไร เกิดมาในชาตินี้ก็ไม่มีใครชี้แนะหนทางที่ถูกต้อง จึงเอาแต่ทำมาหากินพอเอาตัวรอดไปวันหนึ่งๆ โดยเฉพาะชีวิตในวรรณะจันทาลนั้น นับเป็นฐานะที่ลำบากยากเข็ญ เพราะเป็นที่รังเกียจของสังคม ถูกข่มเหงน้ำใจด้วยการกระทำต่างๆ อยู่เป็นประจำ จึงได้แต่อดทนเรื่อยมา เพราะคิดว่าเมื่อละโลกแล้ว ชีวิตคงสูญสิ้นดับสลายไปที่เชิงตะกอน ไม่ต้องมาเกิดให้ลำบากลำบากอย่างนี้อีก

เช้าวันนั้น หญิงชราตั้งใจจะไปธุระในที่แห่งหนึ่ง นางเดิน

อานิสงส์ทำจิตเลื่อมใสในพระพุทธเจ้า

๔๕๐

ไปพลงนิกถึงความอนาถของชีวิตไปด้วย ยายแก่ถือไม้เท้า
ประจำตัวเดินงุ่มง่ามออกจากพระนคร ครั้นแลเห็นพระพุทธเจ้า
พร้อมกับพระภิกษุสงฆ์จำนวนมาก กำลังเสด็จสวนทางมา นาง
จึงรีบออกไปยืนอยู่ริมทาง เพื่อหลีกทางให้พระพุทธองค์เสด็จ
ผ่านไป จากนั้นก็ทำท่าจะเดินต่อไปโดยไม่สนใจพระสัมมาสัม-
พุทธเจ้าแต่อย่างใด

พระผู้มีพระภาคเจ้าก็ทรงห้าม ด้วยการเสด็จไปยืนขวาง
ด้านหน้าของหญิงชรา พระมหาโมคคัลลานะรู้อัธยาศัยของ
พระพุทธองค์ จึงกล่าวขึ้นว่า “ดูก่อนยาย ขอยายจงนมัสการ
พระยุคลบาทของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์ทรงมีพระยศและ
กิตติศัพท์ประเสริฐกว่าใครๆ ในภพทั้งสาม พระองค์ทรงยืนอยู่
เพื่อจะโปรดยาย ขอยายจงยังจิตให้เลื่อมใส ถวายนมัสการ
พระองค์ผู้เป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าโดยเร็วเถิด จะได้
เป็นบุญกุศลติดตัวยายไปในภพเบื้องหน้า”

หญิงชราฟังดังนั้น รู้ว่าตัวเองคงอยู่ในโลกอีกไม่นาน
ก็บังเกิดความสังเวชสลดใจ จึงทำจิตให้เลื่อมใสในพระผู้มีพระ-
ภาคเจ้า แล้วได้ประนมอัญชลีถวายบังคมพระพุทธองค์ ทำให้นาง
บังเกิดมหาปีติเป็นเอกัคคตาจิตตั้งอยู่ในพระพุทธคุณมิได้ขาด
ส่วนพระพุทธองค์ก็ดำริว่า ‘การกระทำของหญิงฉันทาลนี้
เพียงพอที่จะให้ได้ไปบังเกิดในสุคติสวรรค์’ จากนั้นทรงพา

อานิสงส์ทำจิตเลื่อมใสในพระพุทธรเจ้า

๔๕๑

พระภิกษุสงฆ์เสด็จเข้าไปสู่พระนคร เพื่อทรงบิณฑบาตต่อไป

เมื่อหมู่พระภิกษุสงฆ์จากไปได้ไม่นาน ก็มีโคแม่ลูกอ่อนตัวหนึ่ง ซึ่งกำลังนอนอยู่ได้ยินเสียงไม้เท้าดังแก๊กๆ จึงตื่นขึ้นด้วยความตกใจ แล้ววิ่งเข้าชนหญิงชราซึ่งกำลังถือไม้เท้าเดินจูงงามแต่มีใจเอบอ้มไปด้วยความเลื่อมใสในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โคแม่ลูกอ่อนได้วิ่งชนสุดแรง จนหญิงชราล้มหงายศีรษะฟาดพื้นเสียชีวิตในทันที

ด้วยจิตที่เต็มเปี่ยมด้วยความเลื่อมใสในพระบรมศาสดา ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ ทำให้นางได้ไปบังเกิดเป็นเทพนารี อยู่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ มีเหล่านางเทพอัปสรถึง ๑,๐๐๐ เป็นบริวาร เมื่อเทพนารีโสภาคย์อุบัติใหม่ ได้พิจารณาตุ๊กตุลที่ตนบำเพ็ญมาก็ทราบว่าการที่ตนได้ทิพยสมบัติมากมาย มีรูปร่าง และวิमानอันประเสริฐ ก็เพราะอานิสงส์แห่งการถวายนมัสการพระบรมศาสดา ด้วยการเตือนสติของท่านพระมหาโมคคัลลานะ

ด้วยความสำนึกในพระคุณของพระมหาเถระ นางได้เล็งดูด้วยทิพยจักขุก็เห็นว่า บัดนี้พระมหาเถระผู้มีพระคุณกำลังนั่งอยู่ในป่าใหญ่ นางจึงพาบริวารลงจากทิพยวิมานเข้าไปหาพระเถระ ได้นมัสการท่านด้วยความเคารพเลื่อมใส พระเถระก็ได้ไต่ถามว่า “เทพธิดา ท่านรู้เรื่องด้วยรัศมีกายและรัศมีแห่งเครื่อง

อานิสงส์ทำจิตเลื่อมใสในพระพุทธเจ้า

๔๕๒

ประดับ ช่างบรรเจิดสว่างไสวอลังการเหลือเกิน ท่านมีบริวาร และยศเป็นอันมาก มาจากทิพยวิมานแวดล้อมไปด้วยเทพนารี ซึ่งมีเครื่องประดับวิจิตรต่างๆ ท่านพร้อมด้วยเทพอัปสรถึง ๑,๐๐๐ มานมัสการเราด้วยเหตุประการใด”

เทพธิดาได้ตอบว่า “ข้าแต่พระคุณเจ้า ข้าพเจ้าคือหญิง-ชราจันทาล ซึ่งพระคุณเจ้าได้แนะนำให้ถวายนมัสการสมเด็จพระจอมฯ เมื่อข้าพเจ้าได้ตายจากกำเนิดแห่งจันทาลในเช้าวันนี้ ข้าพเจ้าได้ไปบังเกิดในทิพยวิมาน ซึ่งจำเริญด้วยสมบัติอันเป็นทิพย์ มีหมู่เทพอัปสร ๑,๐๐๐ เป็นบริวารแวดล้อม ข้าพเจ้านั้น ประเสริฐด้วยรัศมีและยศศักดิ์ เพราะได้บุญใหญ่จากทักษิณยุ-บุคคล ข้าพเจ้าทราบชัดแล้วว่า การทำกุศลนั้นถึงแม้ว่าจักกระทำเพียงเล็กน้อย แต่ก็ได้ผลมาก หากได้เนืองนาบุญอันประเสริฐ บริสุทธิ ข้าพเจ้าระลึกถึงพระคุณของพระคุณเจ้า ด้วยเหตุนี้ จึงมาเพื่อน้อมนมัสการขอพระคุณ และจักขอลาพระคุณเจ้าไป ในกาลบัดนี้” ครั้นเทพนารีอิตตหญิงชราจันทาลกล่าวจบแล้ว ก็อันตรธานหายวับไปปรากฏในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ จากนั้นก็พาบริวารเที่ยวชมสวนนันทวันต่อไป

เราจะเห็นว่า สวรรค์คือสุคติภูมิอันน่ารื่นรมย์ ที่รอรับผู้มีบุญไปสวดยสุขกันนั้น เป็นสิ่งที่มีอยู่จริง ชีวิตหลังความตาย

อานิสงส์ทำจิตเลื่อมใสในพระพุทธเจ้า

๔๕๓

ของผู้มีบุญจะได้ไปบังเกิด ณ สถานที่นารีนรมย์อย่างนี้ สวรรค์เป็นของกลางของสรรพสัตว์ ไม่เฉพาะเจาะจงสำหรับคนจนหรือคนรวย ความรวยหรือจนบนโลกมนุษย์เอาไปใช้ในสวรรค์ไม่ได้ เพราะเขาวัดกันที่ดวงบุญในตัว ใครปรารถนาจะไปอยู่ชั้นไหนก็ให้สั่งสมบุญไว้ แล้วเราจะสมปรารถนา ซึ่งสมบัติต่างๆ ก็รอคอยเราอยู่ตรงนั้น ขอให้เราประพาศกายสุจริต วชิสุจริต มโนสุจริต คือให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา และให้มีสัมมาทิฏฐิอยู่ในใจ คือให้เห็นว่า ทำดีต้องได้ดีจริง นรกสวรรค์มีจริง โลกนี้โลกหน้ามีจริง ให้เชื่อในตอนนี้อย่างมีชีวิตอยู่ ดีกว่าเชื่อตอนตายแล้ว เพราะถ้าเชื่อตอนนั้นก็สายเกินไปแล้ว

ดังนั้น ให้หมั่นสั่งสมบุญกันในตอนที่ยังมีชีวิตอยู่นี้แหละ ทำให้ใจให้เลื่อมใสในพระรัตนตรัย เลื่อมใสในคุณอันไม่มีประมาณของพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ และตั้งใจปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกาย ซึ่งเป็นแก่นแท้ของรัตนะภายในกันให้ได้ทุกๆ คน

